

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **CHEMPAL spol. s r. o.**, se sídlem Hlučov 141, Kostelec na Hané, proti žalovanému **Státní zemědělské a potravinářské inspekci – Ústřednímu inspektorátu** se sídlem Květná 15, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. BI991-2/39/9/2012-SŘ ze dne 11. 7. 2012, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. BI991-2/39/9/2012-SŘ ze dne 11. 7. 2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí inspektorátu v Olomouci č. j. EA863-5/2011/038/8/2012-SŘ

ze dne 27. 2. 2012. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání správních deliktů na úseku nakládání s potravinami.

Žalobce v žalobě namítal, že ve správním řízení byla porušena jeho procesní práva, neboť mu nebylo umožněno seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim. Dále namítal, že nedostatky zjištěné kontrolou inspektorátu se týkaly nebytových prostor, které nebyly součástí provozovny žalobce, ani nebyly užívány ke skladování zeleniny a balených potravin. Žalobce dále tvrdil nedostatečné odborné znalosti kontrolujícího inspektora a domáhal se zpracování znaleckého posudku. Namítal též, že mu jakožto kontrolované osobě nebylo řádně oznámeno zahájení kontroly, což vedlo k tomu, že žalobci nebylo řádně umožněno podávat oprávněné připomínky a námitky proti kontrolnímu postupu. U jednání dne 27. 5. 2015 žalobce doplnil, že v místech, kde kontrolor shledal nedostatky, byl pouze sklad obalů a sklad odpadů, vyřazených potravin, určených k likvidaci. Zdůraznil, že mu nebyla poskytnuta konkrétní lhůta k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že zahájení správního řízení bylo žalobci oznámeno a spolu s tímto oznámením byl vyzván k seznámení s podklady řízení. Žalobce byl poučen o právu vyjádřit se k podkladům řízení, a tohoto práva také využil a 22. 2. 2012 zaslal své vyjádření. Kontrola dne 24. 8. 2011 byla konána za přítomnosti prodavačky V.F. Na fotodokumentaci jsou zřetelně zobrazeny potraviny, a proto je zřejmé, že sporné prostory sloužily jako sklad potravin; není rozhodný právní vztah žalobce k uvedeným prostorám, ale skutečnost, že tam skladoval potraviny. Kontrola dne 26. 10. 2011 byla prováděna za přítomnosti samotného jednatele žalobce R. P., který podepsal fotodokumentaci pořízenou při této kontrole a převzal stejnopis protokolu, k němuž nevznesl námitky. K námitkám proti odbornosti kontrolora R.A. žalovaný uvedl, že tento je vysokoškolsky vzdělán a pravidelně školen v rámci systému vzdělávání žalovaného. Požadavek na znalecký posudek je nejasný, není zřejmé k jaké skutečnosti a z jakého oboru by měl být zpracováván; navíc skutečný stav věci byl spolehlivě zjištěn, a nebylo potřeba dokazování doplňovat. K námitce, že jednatel kontrolované osoby nebyl přítomen při první kontrole, žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 43/2004-51 ze dne 4. 8. 2005 a Krajského soudu v Brně č. j. 29 Ca 165/2003-45 ze dne 25. 1. 2005, z nichž plyne, že oznámení zahájení kontroly postačí učinit vůči osobě pověřené k obvyklým úkonům při provozu podniku. Závěrem proto navrhl žalobu zamítnout. U jednání dne 27. 5. 2015 žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 21/2009-243, aprobujícího spojení oznámení zahájení řízení a výzvu k vyjádření se k podkladům řízení.

Věc byla původně vedena u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 78/2012 a následně byla dne 16. 6. 2013 postoupena místně příslušnému podepsanému soudu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že inspektorát v Olomouci uskutečnil dne 24. 8. 2011 kontrolu v provozovně žalobce na adrese P. 128, přičemž zjistil, že potravinářské prostory nebyly udržovány v čistotě a dobrém stavu a zařízení, se kterým přicházejí potraviny do styku, neměl konstruována takovým způsobem a z takových materiálů a udržována v takovém stavu, aby bylo riziko kontaminace sníženo na minimum. Kontroly se účastnila prodavačka V.F., která kontrolní protokol nepodepsala. Žalobci byla téhož dne uložena nápravná opatření k odstranění závadového stavu. Protokol byl žalobci dne 31. 8. 2011 doručen do datové schránky. Dne 26. 10. 2011 byla provedena kontrola k zjištění rozsahu nápravných opatření, přičemž bylo zjištěno, že nebylo provedeno nápravné opatření spočívající v očištění a natření stěny a stropu ve skladu zeleniny v termínu do 15. 10. 2011. Kontroly se účastnil jednatel žalobce R. P., jenž podepsal kontrolní protokol i pořízenou fotodokumentaci. Dne 22. 2. 2012 bylo žalobci doručeno oznámení ze dne 2. 2. 2012 o zahájení správního řízení o uložení pokuty za spáchané správní delikty. V oznámení mu bylo sděleno, že k zahájení správního řízení má žalobce právo vyjádřit se ve lhůtě 5 dnů a že má právo navrhopvat důkazy a vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Žalobce se k zahájení řízení vyjádřil dne 22. 2. 2012 a zpochybnil výsledky kontrol a namítl porušení svých procesních práv při kontrole. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 27. 2. 2012 byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a úhrada nákladů dodatečné kontroly a nákladů řízení. Žalobce podal proti rozhodnutí dne 26. 3. 2012 odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.

Podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Jestliže žalovaný spojil oznámení o zahájení řízení s výzvou k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, pak samotným takovým postupem nepochybil. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. 2. 2010, publ. pod č. 2073/2010 Sb. r. NSS, není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Jak správně namítl žalobce, pochybení žalovaného spočívalo však v tom, že nestanovil určitou lhůtu, v níž se měl žalobce vyjádřit k podkladům řízení. Formulace, že tak může činit „po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí“ je vadná, protože žalobce předem neví, jaký bude časový postup správního orgánu a kdy rozhodnutí vydá. Postupem inspektorátu tak došlo k zásahu do procesních práv žalobce. S ohledem na to, že správní soudy nejsou strážci bezvadnosti procesních postupů, ale jsou povolány k ochraně veřejných subjektivních práv, musejí vždy zkoumat, zda určité procesní pochybení představovalo zásah do veřejných subjektivních práv žalobce. V projednávané věci dospěl soud k závěru, že tomu tak nebylo, a to proto, že se všemi podklady řízení, které se nacházely ve spise ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí, byl žalobce seznámen již v průběhu kontrolní fáze

řízení. Případným nahlédnutím do spisu a seznámením se s podklady by tak nezískal žádný nový poznatek, který by mu umožnil vést svou procesní obranu jinak.

Soud nepřisvědčil ani námitce, že předmětné prostory nepatřily žalobci a nebyly užívány ke skladování potravin. Soud v tomto odkazuje na kontrolní zjištění a fotografickou dokumentaci, kterou při druhé kontrole sám jednatel žalobce bez připomínek parafoval. Navíc ohledně povahy těchto prostor měnil své výpovědi, uváděje zprvu, že mu vůbec nepatří, a následně, že sloužily pouze jako přechodný sklad odpadu. Soud se tedy ztotožňuje se skutkovým zjištěním správních orgánů, že nedostatky byly zjištěny ve skladu potravin příslušajícím k provozovně žalobce.

Pokud se týče námitek stran odbornosti inspektora a neprovedení důkazu znaleckým posudkem, pak se soud zcela ztotožňuje s obranou žalovaného. Z řízení nevyplynou žádné konkrétní skutečnosti vzbuzující pochybnost o odbornosti inspektora a rovněž není zřejmé, k jaké skutečnosti by měl být znalecký posudek zpracováván, protože není ani zřejmá odborná otázka, jež by byla ve skutkových zjištěních relevantně zpochybněna.

Dle názoru soudu není důvodná ani námitka, že kontrola neměla být prováděna v přítomnosti pouhé prodavačky, ale měla být zajištěna přítomnost jednatele žalobce. Jak správně uvedl žalovaný s odkazem na judikaturu správních soudů, postačí, je-li kontrola oznámena vedoucímu provozovny, který je ze zákona oprávněn vystupovat za vlastníka této provozovny ve věcech, ke kterým při výkonu činnosti jemu svěřené obvykle dochází. Obvyklou věcí je i poskytnutí součinnosti kontrolním orgánům veřejné moci. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 50/2005-53 ze dne 27. 9. 2006 (publ. pod č. 1034/2007 Sb. r. NSS), výslovně uvedl, že provádě-li se kontrola zaměřená pouze na činnost konkrétní organizační jednotky podniku kontrolované osoby, postačí, že je zahájení kontroly oznámeno vedoucímu této organizační jednotky.

Námitkami žalobce vznesenými u jednání dne 27. 5. 2015, které neměly žádného předobrazu v původně podané žalobě, se soud nezabýval, neboť byly uplatněny v rozporu se zásadou koncentrace zakotvenou v § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s., tedy nepřípustně.

Žádný z žalobcem uplatněných žalobních bodů tak nebyl shledán důvodným, a proto krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 27. května 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu